

(Lovforslag nr. L 159. Fremsat 2/2 79. Første behandling 13/2 79. Betænkning 26/4 79. Anden behandling 2/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Wissing (FP):

Ifølge betænkningen til lovforslag nr. L 159 om ændring af folkeskoleloven og nr. L 160 om ændring af lov om gymnasieskoler og studenterkursus indstiller et flertal, socialdemokratiets, venstres, socialistisk folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget, lovforslagene til vedtagelse uændret. Det var lige, hvad man kunne frygte, efter at undervisningsministeren i januar udsendte en pressemeddelelse, hvori hun meddelte, at 5 partier – ud over de allerede nævnte også det radikale venstre – var nået til enighed om at ændre folkeskoleloven. De nævnte partier er de samme, som stod bag det såkaldte folkeskoleforlig fra 1975, og de mener åbenbart at have fået en slags patent på at lovgive om folkeskolen ud i al fremtid.

Mon ikke de tager fejl, ikke mindst af den grund, at såvel folkeskoleloven af 1975 som de to lovforslag, vi i dag har til behandling, alle er love, som vil fortsætte en igangsat udvikling, der vil medføre både den nuværende folkeskoles og det nuværende gymnasiums forlis? Allerede nu er situationen i folkeskolen så alvorlig, at undervisningen på de ældste klassetrin mange steder nærmest bærer præg af sammenbrud, men det fatter politikerne fra de nævnte partier åbenbart ikke – eller ved de det?

Ved den debat, vi havde her i tinget i november 1978 om skolens situation, fik jeg indtryk af, at ministerens og flere af ordførernes kendskab til folkeskolens situation var af såre beskedent omfang. Det gjaldt ikke mindst de mange udsagn om, at der skal være ro om skolen. At en vigtig forudsætning herfor er, at der først og fremmest er ro i skolen, kunne eller ville man ikke fatte. Det kunne selvfølgelig også virke som en indrømmelse af, at den folkeskolelov, man var medansvarlig for, i virkeligheden var blevet en delvis fiasko.

Men hvem skal bêtale prisen for denne forfejlede skolelovgivning? Politikerne? Nej da, de har kun arbejdet ud fra det ædle motiv at give skolen de bedste betingelser. Eller har nogen mon haft andre motiver? Men prisen skal betales, og hvis de ikke allerede ved det, så vil det i hvert fald komme til at gå op for de tusinder af lærere, som i det kommende årti mere eller mindre psykisk nedbrudte må forlade den gerning, som de på grund af utålelige arbejdsforhold ikke mere vil være i stand til at bestride. Situationen for eleverne ser ikke meget bedre ud. Mange af dem vil, når de forlader skolen, have fået en undervisning, der er helt utilstrækkelig ballast for deres videre færd i livet. At en udvidelse af antallet af historietimer skulle kunne ændre forholdene fundamentalt, er der ikke mange inden for skolens verden der tror på.

Gad vide, om medlemmer af partiet venstre selv tror, at de har opnået noget, når de nu samtidig er med til at sælge ud på anden måde, som det er tilfældet efter disse lovforslag. Ikke alene for dette parti, men også for kristeligt folkeparti må det være tankevækkende, at en meningsundersøgelse har vist, at der i befolkningen er et klart flertal for at bevare faget latin i folkeskolen. At der samtidig ikke mere vil blive krævet bestået latinprøve som betingelse for optagelse i gymnasiet, skal også nævnes. Næste gang – det bliver nok om et par år – kommer turen til faget tysk, og dermed vil de sidste hindringer for den fri adgang til gymnasiet være skaffet helt af vejen.

At det samtidig indebærer en invalidering af det sproglige gymnasium, ved vi allerede. Der er til medlemmerne af folketingets uddannelsesudvalg kommet i stribevis af henvendelser fra ansvarlige sproglærere, der alle alvorligt opfordrer til at bevare faget latin.

Ved andenbehandlingen forleden var der da også stillet ændringsforslag, som delvis ville have kunnet imødekomme disse ønsker, men forligspartierne har end ikke villet overveje dette. De arbejder efter parolen »vi alene vide«, og derfor præsenteres folketinget nu for den beske mundfuld, at de indstiller lovforslagene til vedtagelse uændret. På dette grundlag må det forventes, at aftalepartiernes medlemmer om lidt vil stemme for en vedtagelse af lovforslagene. Jeg vil vove at påstå,